

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/438/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214215565
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Barcajová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2214215565.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Barcajovej a členiek senátu JUDr. Evy Behranovej a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 proti žalovanému: G. C., narodený XX.XX.XXXX, bytom R. XXX, XXX XX L. X., o zaplatenie 353,91 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 8C/219/2014-36 zo dňa 9. septembra 2014 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému sa **n e p r i z n á v a** náhrada trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Mal preukázané, že žalobca sa podanou žalobou domáha úhrady istiny 353,91 eura na základe písomne uzavretej úverovej zmluvy zo dňa 13.03.2010, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver v sume 590,- eur. Súd prvého stupňa právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (§ 1 ods. 1, 2, písm. a), § 3 ods. 1, ods. 2, § 4 ods. 1, ods. 2 písm. a) až i), § 4 ods. 3- ďalej len ZoSÚ), ustanoveniami Občianskeho zákonníka - zákon č. 40/1964 Zb. (§ 3 ods. 1, § 37 ods. 1, § 39, § 40 ods. 1, § 52 ods. 1, § 52 ods. 3, 4, § 517 ods. 1, § 517 ods. 2, § 566 ods. 2), ustanoveniami Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.12.2003 (§ 10c, § 3 ods. 1) a napokon ustanovením § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka (zákon č. 513/1991 Zb.). Argumentoval, že v danom prípade ide o tzv. typovú zmluvu vrátane jej všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú vopred pripravené. Ide teda o podmienky individuálne nedojednané. Ide o vzťah občiansko-právny, podliehajúci ochrane podľa zákona ZoSÚ a zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd zistil, že v zmluve absentujú viaceré náležitosti, najmä adresa reklamácie alebo sťažnosti, končená splatnosť úveru, údaj o ročnej úrokovej sadzbe (v zmluve sú dva údaje 26,28% a 11,88%, nevyplýva však z textu zmluvu, prečo tomu tak je), pričom ide o údaj nejasný a tak nemožno zistiť, aká je ročná úroková sadzba. V zmluve je uvedená len jedna suma splátky, z nej nevyplýva, koľko z tejto splátky ide na splátku úveru, koľko na úrok, prípadnú splátku poplatkov, nevyplýva to ani zo všeobecných obchodných podmienok. Nachádzajú sa tu len všeobecné údaje, ktoré nemajú pre spotrebiteľa výpovednú hodnotu o tom, koľko zo splátky patrí na istinu, koľko na úroky a poplatky, nevyplýva to ani z bodu 39 úverovej zmluvy. Splátkový kalendár, ktorý by mal byť súčasťou zmluvy, predložený nebol, len výpis o prehľade splátok a úhrad. Nikde v zmluve nie je uvedené, že by splátkový kalendár bol žalovanému predložený pri podpise zmluvy. Preto absentuje náležitosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ. Pre absenciu týchto náležitostí a to prípadne čo i len jednej z nich podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vyplýva potom z neho právo žalobcu na vrátenie skutočne poskytnutého plnenia. Nemá právo žiadať úroky z

úveru ani iné poplatky. Ide o úver bezúročný a bez poplatkov pre absenciu náležitostí stanovených zákonom. Preto celú úhradu, teda 760,25 eura, ktoré uskutočnil žalovaný, musel súd započítať jedine a výlučne len na úhradu istiny úveru a na nič iné. Takto mal žalobca právo požadovať od žalovaného iba výšku úveru, ktorý mu preukázateľne poskytol, teda sumu 674,55 eura. Žalovaný doposiaľ uhradil 760,25 eura, ako to vyplýva z pripojeného výpisu. Preto žalobcovi nedlhuje na istine ani na úvere už žiadnu sumu. Nedlhuje mu ani úroky ani poplatky, ani poplatky za poistenie, lebo úver je bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalovaný nemá voči žalobcovi dlh, nemohol sa s ním dostať do omeškania. Z týchto dôvodov súd prvého stupňa žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP, keďže úspešným účastníkom bol žalovaný, neuplatnil si však náhradu trov prvostupňového konania, preto mu ich súd nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. S rozsudkom súdu prvého stupňa nesúhlasil. Poukázal na to, že z políčka predajca je jasne viditeľné, o akého predajcu ide, kde môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Čo sa týka konečnej splatnosti úveru, poukázal na to, že ide o revolvingový úver, t.j. obnovujúci sa úver a to vo forme obnoviteľnej finančnej rezervy. Pri revolvingových úveroch si treba uvedomiť zjavné špecifiká tohto úveru, na ktoré sa nemôžu aplikovať určité ustanovenia, nakoľko to nie je fakticky možné. Čo sa týka dvojakej úrokovej sadzby, o tejto skutočnosti bol žalovaný informovaný a je to závislé od výšky vyčerpanej čiastky v súlade so sadzobníkom. Pokiaľ ide o výšku, počet a termíny splátok, vzhľadom na typ úveru nie je možné určiť výšku splátok, osobitne istiny a osobitne úrokov a iných poplatkov, teda len spôsob výpočtu splátky a to 4% z debetu. Počet splátok tiež nie je možné vopred dohodnúť. Argumentoval, že súčasťou úverovej zmluvy sú aj úverové zmluvné podmienky a ich súčasťou je sadzobník poplatkov. Žalovaný podpisom zmluvy a úverových zmluvných podmienok potvrdil, že bol s nimi oboznámený, rovnako ako so sadzobníkom poplatkov a odmien. Zmluva je celistvá, uzavretá v písomnej forme určitým, slobodným a vážnym prejavom vôle žalovaného. Čo sa týka podpisu, v súvislosti s písomnou formou úverovej zmluvy, žalobca poukázal aj na skutočnosť, že žiadny právny predpis neustanovuje, kde má byť na listine zachycujúcej písomný prejav vôle umiestnený jej podpis (porovnaj Ro NS ČR z 27.03.2008 sp. zn. 26 Cdo 2317/2006). Klient - žalovaný podpísal úverovú zmluvu, súhlasil s úverovými zmluvnými podmienkami, prejavil vôľu byť nimi viazaný, ich neoddeliteľnou súčasťou je aj sadzobník poplatkov a príručka pre držiteľa. V týchto listinách sú uvedené všetky podstatné náležitosti úverovej zmluvy vyžadované zákonom. Napokon poukázal na to, že nie je možné spotrebiteľovi vyhotoviť splátkový kalendár, nakoľko ani on sám nemôže pri podpise zmluvy vedieť, akú sumu bude čerpať, z ktorej bude závisieť jeho splátka. Preto žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril, samostatný odvolací návrh nepodal.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 zákona č.99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov - Občianskeho súdneho poriadku - ďalej aj „OSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, podal ho účastník konania (§ 201 OSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 204 OSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, (§ 202 OSP), preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako i konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo (§ 212 ods. 1 OSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne, preto ho podľa ustan. § 219 ods. 1 OSP potvrdil. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednohlasne (§ 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z.z.).

Odvolací súd vo veci rozhodol podľa ustanovenia § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania tak, že rozsudok verejne vyhlásil, nakoľko vec bola ústne prejednaná pred súdom prvého stupňa a v odvolacom konaní nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, preto sa nejedná o konanie, v ktorom by súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania a je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejde ani o konanie vo veciach porušovania zásady rovnakého zaobchádzania a nariadenie pojednávania nevyžaduje ani dôležitý verejný záujem.

Predmetom tohto konania vedeného na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 8C/219/2014 je nárok žalobcu na zaplatenie 353,91 eura s príslušným úrokom z omeškania. Súd prvého stupňa žalobu žalobcu zamietol s prihliadnutím na to, že úver je bez úrokov a bez poplatkov a preto je možné žalobcovi

vrátiť iba to, čo žalovanému poskytol a keďže žalobca žalovanému poskytol úver 674,55 eura a žalovaný doteraz uhradil 760,25 eura, žalovaný nie je žalobcovi nič dlžný. Žalobca v odvolacom konaní nesúhlasí a argumentuje, že v danom prípade ide o revolvingový úver a preto nebolo možné splniť všetky náležitosti, ktoré sú vymenované v ZoSÚ, ale i tak má nárok na zaplatenie poskytnutých súm spolu s úrokmi z úveru z omeškania a ďalšími platbami.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Súd prvého stupňa neporušil zásady vyplývajúce z § 132 OSP v súvislosti s hodnotením dôkazov. Skutkové zistenia správne subsumoval pod aplikované právne predpisy a daný právny vzťah správne posúdil ako nárok žalobcu na zaplatenie žalovanej istiny titulom uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 OSP).

Keďže sa odvolací súd stotožňuje nielen s výrokom, ale aj s odôvodnením napadnutého rozsudku, na zdôraznenie jeho správnosti v súlade s ust. § 219 ods. 2 OSP len ho dopĺňa reagovaním na odvolanie žalobcu.

Zákon o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľský úver definuje ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa širiteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom (§ 2 písm. a/ a b/ zákona). Zákon o spotrebiteľskom úvere upravuje úverovú zmluvu v prípade, keď je úver poskytovaný spotrebiteľovi mimo jeho podnikateľskej činnosti alebo povolania. Na právny vzťah založený medzi žalobcom a žalovaným zmluvou o úvere zo dňa 13.03.2010, od ktorej sa uplatnený nárok žalobcu odvíja, je nutné aplikovať ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka zaoberajúce sa problematikou spotrebiteľských vzťahov a ochrany práv spotrebiteľa a to aj napriek tomu, že zmluva o úvere bola uzavretá podľa ustanovení Obchodného zákonníka.

Z predloženej zmluvy o úvere zo dňa 13.03.2010 je zrejmé, že sa v predmetnej veci jedná o spotrebiteľský úver, pretože sú naplnené zákonné znaky spotrebiteľského úveru vyplývajúce z ustanovenia § 2 a § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z. z., teda predpoklady vyžadované touto osobitnou právnou úpravou na to, aby sa vzťah medzi veriteľom a dlžníkom podriadil právnemu režimu tohto zákona. Žalobca vystupoval a konal ako dodávateľ, žalovaný v zmluvnom vzťahu vystupoval ako spotrebiteľ, lebo konal pre svoju osobnú potrebu, opak preukázaný nebol a ani zo zmluvy nevyplýva. Predmetom zmluvného vzťahu bolo poskytnutie finančných prostriedkov formou revolvingového úveru. V súhrne tohto je potom zrejmé, že ide o vzťah spotrebiteľský, zo spotrebiteľskej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa musí riadiť zákonnými ustanoveniami ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zákonnými ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ale aj zákonnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

Z obsahu zmluvy a obchodných podmienok vyplýva, že text zmluvy bol vopred pripravený právnym predchodcom žalobcu ako dodávateľom. On určil, čo všetko v zmluve bude uvedené, v akom znení, a to aj čo sa týka obchodných podmienok. Obchodné podmienky sú vypracované pre vopred bližšie neurčeného dlžníka - spotrebiteľa. Spotrebiteľ, teda ani žalovaný sa na ich prípravu nepodieľal a ani by nemohol docieľiť nejakú zásadnejšiu zmenu vopred pripravených podmienok. Žalobca nepreukázal, že by obchodné podmienky zmluvy boli žalovaným individuálne vyjednané a preto obchodné podmienky zmluvy nie je možné považovať za individuálne dojednané ako to vyplýva zo zák. o ochrane spotrebiteľa a tiež zákonnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.03.2010.

Revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník ho stále platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu, keďže úver je odplätný právny úkon. Na začiatku revolvingového vzťahu sa údaj o RPMN určí ako tak dá, pretože výška úveru, úroky, poplatky a obdobie

úverového vzťahu vychádzajúce z počtu splátok sú nastavené a zistiteľné. To však už dobre možné nie je v priebehu revolvingu, pretože úver sa čerpá a dopĺňa a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Zákon o spotrebiteľských úveroch stanovuje povinné náležitosti zmluvy o úvere aj pre revolvingový úver s výnimkou, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, iné obligatorné náležitosti musí zmluva najmä na obsahovať.

V danom prípade sa jednalo o revolvingový úver, pri ktorom bolo možné v zmluve jednoznačne uviesť vstupné RPMN, nakoľko tento údaj sa dá určiť len na začiatku poskytnutia úveru na základe známych vstupných údajov (výška úveru, úroky, poplatky, obdobie úverového vzťahu a jednotlivé splátky), nie je to však možné vyčíslieť v priebehu revolvingu, keď možno úver čerpať a priebežne dopĺňať a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Na druhej strane však zákon č. 258/2001 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy o úvere stanovuje, ak nemožno určiť percentuálnu mieru nákladov (§ 3 ods. 6 zákona), musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o úverovom limite, ak je stanovený, ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená v postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

Uvedenie údajov o výške úrokovej sadzby a poplatkov spojených s poskytnutým úverom je informácia významná pre spotrebiteľa, ktorá mu musí byť poskytnutá aj v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov (§ 3 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch), pretože aj pri revolvingovom úvere musí spotrebiteľ poznať rozhodujúce údaje aktuálne platné v čase uzatvorenia zmluvy. Spotrebiteľ musí byť v zmysle zákona už pred uzavretím zmluvy informovaný o nákladoch spojených so spotrebiteľským úverom a o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, čo v danom prípade splnené nebolo, pretože úverová zmluva ani jej podmienky takéto údaje neobsahovali. Tieto údaje sú však pre spotrebiteľa rozhodujúce, aby vedel posúdiť, či požadovaný úrok za úver je pre neho výhodný, prijateľný, resp. aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej žalobcom za poskytnutý úver. Tieto údaje musí obsahovať priamo zmluva o spotrebiteľskom úvere, a to už v okamihu jej uzatvárania, pričom majú byť uvedené zrozumiteľne a dostatočne veľkým písmom.

Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravuje ustanovenie § 4 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Pod sankciou neplatnosti stanovuje požiadavku písomnej formy, ktorá vyplýva z nutnosti nastolenia právnej istoty v zmluvných vzťahoch. Okrem všeobecných náležitostí musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať náležitosti uvedené v odseku 2 ustanovenia § 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Musí teda zahŕňať okrem iných presne špecifikovaných náležitostí takejto zmluvy aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Absenciu niektorej z náležitostí uvedenej v § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch zákon nesankcionuje neplatnosťou. Výslovne ju považuje za platnú za predpokladu, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať, alebo bol na jej základe dodaný tovar alebo poskytnutá služba (§ 4 ods. 3 zákona). Súčasne však zákon pri absencii niektorých náležitostí taxatívne vymedzených v ustanovení § 4 ods. 2 poskytuje spotrebiteľovi špecifickú ochranu. Ak nie je niektorý z týchto údajov uvedený v zmluve, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pri riadení sa zhora citovanými ustanoveniami Zákona o spotrebiteľských úveroch potom v prípade vecných výhrad odvolateľa voči posúdeniu veci súdom prvého stupňa za správny treba považovať najmä ten záver vyplývajúci z odôvodnenia napadnutého rozsudku, podľa ktorého údaje obsiahnuté v tzv. formulárovej zmluve účastníkov z 13. 03. 2010 nezodpovedali požiadavkám kladeným na zmluvu o spotrebiteľskom úvere práve v rámci takýchto ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch. Ak totiž zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí (odkaz na § 43 OZ - pozn. odvolacieho súdu i priamo v zákonnom ustanovení) musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; treba mať za to, že takéto náležitosti sú obligatornými (povinnými), s následkom v podobe považovania poskytnutého úveru za úver bezúročný a bez poplatkov

(v prípade absencie uvedených náležitostí). Pre absenciu týchto náležitostí a to prípadne čo i len jednej z nich podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Nemôže tak byť žiadnej pochybnosti o tom, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy z prejednávanej veci bolo tiež uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i/ ZoSÚ, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky), čo je navzdory odchylnosti takejto (úpravy úročenia spotrebiteľských úverov od úročenia úverov všeobecne) práve dôkazom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa (ktorý by takto nemal byť pri rozhodovaní sa, či zmluvu uzavrie, zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy reálne mu poskytnutej a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť).

Na základe uvedeného preto správne súd prvého stupňa dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá účastníkmi konania dňa 13. 03. 2010 neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a to z dôvodu absencie týchto údajov v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere podpísanej oboma účastníkmi zmluvného vzťahu, tak ako to vyžaduje § 4 ods.2 zák. o spotrebiteľských úveroch a preto je možné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov a splátky uhradené žalovaným započítal len na istinu poskytnutého úveru a žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

Vzhľadom na uvedené, pokiaľ súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu rozhodol vecne správne, a preto odvolací súd v súlade s § 219 ods. 1 OSP napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a to aj vo výroku o trovách konania, keďže tento správne rozhodol i o náhrade trov konania.

Ďalšie odvolacie argumenty žalobcu odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu žalobcu zaoberajúcu sa ďalšími, podľa súdu prvého stupňa absentujúcimi, podstatnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere účastníkov, už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou. S prihliadnutím na uvedené právne závery bolo by nadbytočné a nesúladne s procesnou zásadou hospodárnosti konania rozoberať vzťah z pohľadu ďalších možných kritérií, ktoré však nijako žalobcovi procesnú situáciu nezlepšujú.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s ust. § 142 ods. 1 OSP a v odvolacom konaní úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si žiadne neuplatnil a taktiež nevyplývajú z obsahu spisu.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.